

Sprawa C-775/21

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

15 grudnia 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel București (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 listopada 2020 r.

Strona wnosząca apelację i strona pozwana w pierwszej instancji:

Blue Air Aviation SA

Strona przeciwna w postępowaniu apelacyjnym i strona powodowa w pierwszej instancji:

UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Przedmiot postępowania głównego

Apelacja wniesiona do Curtea de Apel București (sądu apelacyjnego w Bukareszcie, Rumunia; zwanego dalej „Curtea de Apel”) od wyroku Tribunalul București (sądu okręgowego w Bukareszcie, Rumunia) uwzględniającego powództwo o odszkodowanie w wysokości równej wynagrodzeniu, które miało być należne z tytułu publicznego udostępniania utworów muzycznych.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Na podstawie art. 267 TFUE sąd odsyłający wnosi o dokonanie wykładni dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jej art. 3 ust. 1.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że rozpowszechnianie utworu muzycznego lub fragmentu utworu muzycznego w komercyjnym samolocie, w którym znajdują się pasażerowie, podczas startu, lądowania lub w jakimkolwiek momencie lotu za pomocą ogólnego systemu nagłośnienia samolotu, stanowi publiczne udostępnianie w rozumieniu tego przepisu, w szczególności (choć nie wyłącznie) w świetle kryterium charakteru zarobkowego tego udostępniania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy obecność na pokładzie samolotu systemu nagłośnienia wymaganego na mocy przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu lotniczego stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia wzruszalnego domniemania publicznego udostępniania utworów muzycznych na pokładzie tego samolotu?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

- 3) Czy obecność na pokładzie samolotu systemu nagłośnienia wymaganego na mocy przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu lotniczego i oprogramowania umożliwiającego odtwarzanie fonogramów (zawierających chronione utwory muzyczne) za pomocą tego systemu stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia wzruszalnego domniemania publicznego udostępniania utworów muzycznych na pokładzie tego samolotu?

Przywołane przepisy prawa Unii

Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (motyw 27 i art. 3) (zwana dalej „dyrektywą o prawie autorskim”).

Przywołane przepisy prawa krajowego

Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (ustawa nr 8/1996 o prawie autorskim i prawach pokrewnych)

Artykuł 131²:

[...]

2) Porozumienie stron w sprawie wynegocjowanych metod jest zapisywane w protokole, który jest składany w Oficiul Român pentru Drepturile de Autor [rumuńskim urzędzie ds. praw autorskich]. [...] Opublikowane w ten sposób metody są skuteczne wobec wszystkich użytkowników sektora, w odniesieniu do którego zostały one wynegocjowane, oraz wobec wszystkich importerów i producentów nośników i urządzeń, od których należy podatek od praw autorskich zgodnie z art. 107.

Kodeks postępowania cywilnego

Artykuł 329

W przypadku domniemań pozostawionych do zbadania i rozważnej oceny sądu sąd może oprzeć się na tych domniemaniach tylko wtedy, gdy mają one wagę i moc pozwalającą na uprawdopodobnienie domniemanego faktu; są one jednak dopuszczalne wyłącznie w przypadkach, w których ustawa dopuszcza dowód z przesłuchania świadków.

Metodologia privind remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în scop ambiental (metody ustalania wynagrodzeń należnych podmiotom autorskich praw majątkowych do utworów muzycznych z tytułu publicznego udostępniania utworów muzycznych jako muzyki tła (zwane dalej „metodami ustalania wynagrodzeń”).

1. Użytkownicy utworów muzycznych rozpowszechnianych jako muzyka tła są zobowiązani, przed jakimkolwiek wykorzystaniem utworów muzycznych, uzyskać od UCMR – ADA [Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor (unii kompozytorów i muzykologów w Rumunii – stowarzyszenia praw autorskich kompozytorów) (UCMR–ADA) (zwanej dalej „UCMR–ADA”)] zezwolenie-licencję niewyłączną na korzystanie z utworów muzycznych oraz zapłacić wynagrodzenie zgodnie z tabelą zawartą w niniejszych metodach, niezależnie od rzeczywistego okresu korzystania z utworów.

2. Dla celów niniejszych metod pojęcia i wyrażenia wymienione poniżej mają następujące znaczenie:

a) publiczne udostępnianie utworów muzycznych jako muzyki tła – udostępnianie jednego lub większej liczby utworów muzycznych w miejscu dostępnym publicznie lub w dowolnym miejscu, w którym osoby inne niż członkowie rodziny i znajomi spotykają się lub do którego osoby te mają dostęp w tym samym czasie lub kolejno po sobie, niezależnie od sposobu udostępniania i wykorzystywanych środków technicznych, w celu stworzenia tła dla wykonywania jakiegokolwiek innej działalności, która niekoniecznie wymaga korzystania z utworów muzycznych;

b) użytkownik utworów muzycznych jako muzyki tła – każda uprawniona osoba prawna lub fizyczna, posiadająca lub używająca na jakiegokolwiek podstawie (własność, zarząd, koncesja, najem, podnajem, użyczenie, itp.) pomieszczenia zamknięte lub otwarte, w których zainstalowane lub przechowywane są urządzenia i wszelkie inne środki techniczne lub elektroniczne, takie jak odbiorniki telewizyjne, odbiorniki radiowe, magnetofony, odtwarzacze stereo, sprzęt komputerowy, odtwarzacze CD, systemy wzmacniające, a także wszelkie inne urządzenia umożliwiające odbiór, odtwarzanie lub rozpowszechnianie dźwięku lub obrazów, którym towarzyszy dźwięk.

[...]

6. W okresie, przez jaki użytkownik nie posiada zezwolenia-licencji niewyłącznej udzielonej przez UCMR – ADA, jest on zobowiązany do zapłaty na rzecz UCMR – ADA kwoty równej trzykrotności wynagrodzeń, które byłyby należne w świetle prawa, gdyby posiadał zezwolenie-licencję niewyłączną.

7. Organizacje zbiorowego zarządzania mogą monitorować za pośrednictwem wyznaczonych w tym celu przedstawicieli korzystanie z utworów muzycznych jako muzyki tła, przy czym dostęp do tych utworów jest swobodnie zapewniony w każdym miejscu, w którym muzyka jest wykorzystywana jako muzyka tła. Przedstawiciele organizacji zbiorowego zarządzania mogą korzystać z przenośnych urządzeń rejestrujących audio lub wideo w pomieszczeniach, w których wykorzystywane są utwory muzyczne, a dokonane w ten sposób nagrania stanowią dowód korzystania z utworów muzycznych jako muzyki tła.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 W dniu 22 kwietnia 2015 r. Blue Air Aviation SA (dawniej Blue Air – Airline Management Solutions SRL, zwana dalej „Blue Air”) powiadomiła UCMR – ADA, że posiada 14 samolotów, w których zamierza wykorzystywać (publicznie udostępniać) utwory muzyczne jako muzykę tła i wystąpiła w tym celu z wnioskiem o wydanie zezwolenia-licencji.
- 2 W następstwie tego wniosku strony zawarły umowę licencji niewyłącznej (zwaną dalej „zezwoeniem niewyłącznym”) na korzystanie z utworów muzycznych jako muzyki tła dla 14 samolotów oraz uzgodnione zostało miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2800 lei rumuńskich (RON), powiększone o VAT. Zezwolenie zostało pierwotnie wydane na okres od dnia 1 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a następnie zostało przedłużone.
- 3 W dniu 2 marca 2018 r. UCMR – ADA wniosła do Tribunalul București (sądu okręgowego w Bukareszcie) powództwo przeciwko Blue Air o zapłatę określonych wynagrodzeń, podnosząc, że mimo iż w odniesieniu do części samolotów Blue Air zostało wydane zezwolenie niewyłączne, Blue Air udostępnia publicznie utwory muzyczne w większej liczbie samolotów niż ta, w odniesieniu do której uzyskała ona licencję niewyłączną zgodnie z przepisami prawa, że

wspomniane publiczne udostępnianie jest niedozwolone i jako takie podlega obowiązkowi zapłaty odszkodowania.

- 4 Blue Air oświadczyła, że eksploatuje 28 samolotów wyposażonych w systemy nagłośnienia umożliwiające komunikację głosową pomiędzy załogą kabiny pilota a personelem kabiny pasażerskiej oraz z pasażerami, a także, że obecność tych systemów nagłośnienia jest wymagana przez przepisy mające zastosowanie do lotnictwa komercyjnego. Utrzymuje ona, że około 22 samoloty zostały wyposażone w dodatkowe oprogramowanie umożliwiające nadawanie utworów muzycznych w tle (w kabinie samolotu), ale oświadcza, że udostępniła publicznie tylko jeden utwór muzyczny jedynie w 14 samolotach. W aktach sprawy brak jest innych dowodów dotyczących nadawania muzyki w tle w kabinach samolotów pasażerskich.
- 5 W dniu 8 kwietnia 2019 r. Tribunalul București uwzględnił powództwo i zasądził od Blue Air zapłatę kwoty 201 336 RON równej, zgodnie z pkt 6 metod ustalania wynagrodzeń, trzykrotności wynagrodzeń należnych z tytułu publicznego udostępniania utworów muzycznych w samolotach, w odniesieniu do których dana osoba nie posiada zezwolenia-licencji niewyłącznej. Tribunalul București uzasadnił swoje rozumowanie w następujący sposób: „[w]yposażenie środków transportu w urządzenia umożliwiające publiczne udostępnianie utworów muzycznych jako muzyki tła prowadzi do wzruszalnego domniemania ich wykorzystywania i należy stwierdzić, że każdy samolot wyposażony w system nagłośnienia wykorzystuje to urządzenie do takiego publicznego udostępniania, bez konieczności przeprowadzania dodatkowego dowodu w tym względzie”.
- 6 Blue Air wniosła apelację od wyroku Tribunalul București do Curtea de Apel București.

Główne argumenty stron postępowania głównego

- 7 UCMR – ADA opiera swoje roszczenia na sytuacjach przedstawionych przez samego przewoźnika lotniczego, uznając, że systemy nagłośnienia, w jakie wyposażone są samoloty, uzasadniają wzruszalne domniemanie udostępniania utworów muzycznych, które to domniemanie zostało również wyraźnie przyjęte przez sąd pierwszej instancji.
- 8 W ramach apelacji Blue Air kwestionuje wyrok Tribunalul București, podnosząc, po pierwsze, że nie istnieje żaden dowód na publiczne udostępnianie utworów muzycznych w samolotach, o których mowa w zaskarżonym wyroku, oraz że domniemanie zastosowane przez sąd pierwszej instancji nie spełnia przesłanek określonych w art. 329 kodeksu postępowania cywilnego, ponieważ nie opiera się ono na okolicznościach, które mogłyby prowadzić do powstania wystarczającego prawdopodobieństwa. Blue Air podnosi w szczególności, że istnienie środków nagłaśniających w samolotach jest podyktowane względami bezpieczeństwa związanymi z komunikacją między członkami załogi samolotu (pilota/drugiego pilota z personelem pokładowym) oraz komunikacją tej załogi z pasażerami oraz

że samo to istnienie nie może być równoznaczne z udostępnianiem. Po drugie, Blue Air podnosi zarzut co do prawa, twierdząc, że kryterium dotyczące charakteru zarobkowego nie jest spełnione, powołując się w tym względzie na wyrok z dnia 4 października 2011 r., Football Association Premier League i in., C-403/08 i C-429/08, pkt 205, 206.

- 9 Blue Air wniosła o skierowanie pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”).
- 10 Zgodnie z żądaniami przedstawionymi przez UCMR – ADA w wyniku debaty w przedmiocie wniosku Blue Air o wystąpienie z odesłaniem prejudycjalnym do Trybunału kryterium charakteru zarobkowego ma znaczenie jedynie w przypadku praw pokrewnych, ale nie w przypadku prawa autorskiego, w odniesieniu do którego dyrektywa o prawie autorskim i prawo krajowe przyznają podmiotowi prawa wyłączne prawo zezwalania lub zabraniać udostępniania, a nie jedynie prawo do godziwego wynagrodzenia, jak to ma miejsce w przypadku praw pokrewnych.

Zwięzłe uzasadnienie odesłania prejudycjalnego

- 11 W kontekście apelacji zawisłej przed sądem odsyłającym pierwsza kwestia, którą należy rozstrzygnąć, dotyczy okoliczności faktycznych, a mianowicie, czy istnienie czynności publicznego udostępniania (w samolotach, w wypadku których brak jest licencji), którym to czynnościom Blue Air zaprzecza, można uznać za udowodnione, czy też nie. Dopiero w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej powstaje kolejna kwestia prawna, a mianowicie, czy udostępnianie utworu muzycznego jako muzyki tła w samolocie stanowi czynność publicznego udostępniania w rozumieniu dyrektywy o prawie autorskim, w szczególności w świetle kryterium zarobkowego charakteru udostępniania.
- 12 Natomiast w kontekście odesłania do Trybunału ta ostatnia kwestia ma ważniejsze znaczenie dla sprawy. Należy przede wszystkim wyjaśnić, czy pod względem prawnym takie udostępnianie jako muzyki tła jest objęte zakresem stosowania art. 3 dyrektywy o prawie autorskim, biorąc pod uwagę, że krajowe przepisy transponujące należy interpretować zgodnie z celami i systematyką tej dyrektywy. Jedynie w przypadku odpowiedzi twierdzącej pojawia się również kolejna kwestia dotycząca standardu dowodu, którym należy posłużyć się przy ocenie, czy udostępnianie utworu muzycznego jako muzyki tła miało miejsce, czy też nie. W przeciwnym razie, jeżeli udostępnianie utworu muzycznego jako muzyki tła nie stanowi czynności publicznego udostępniania, roszczenia o zapłatę wynagrodzenia z tytułu takiej czynności są w każdym razie bezzasadne z prawnego punktu widzenia, a konkretny dowód udostępnienia jako muzyki tła staje się bezskuteczny.
- 13 Sąd odsyłający przypomina orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym celowe udostępnienie utworu nowej publiczności stanowi publiczne udostępnianie w rozumieniu dyrektywy o prawie autorskim, a w ramach oceny, czy czynność

publicznego udostępnienia miała miejsce, czy też nie, istotnym kryterium jest zarobkowy charakter udostępniania (wyrok z dnia 4 października 2011 r., Football Association Premier League i in., C-403/08 i C-429/08, pkt 203–206).

- 14 W świetle wyroku z dnia 7 grudnia 2006 r., SGAE, C-306/05, pkt 44–46, sąd odsyłający stwierdza, że gdyby przewoźnik lotniczy oferował pasażerom urządzenia umożliwiające im indywidualny dostęp do utworów muzycznych lub ogólnie do utworów twórczości intelektualnej (np. ekrany dotykowe, odbiorniki radiowe, urządzenia ze słuchawkami umożliwiające wybór określonych utworów audiowizualnych lub muzycznych), taka usługa stanowiłaby publiczne udostępnianie i byłaby niewątpliwie oferowana w celu zwiększenia atrakcyjności handlowej lotu, a zatem w celu zarobkowym.
- 15 W niniejszej sprawie zarobkowy charakter udostępniania jest bardzo dyskusyjny w przypadku oferowania utworów muzycznych jako muzyki tła w całej kabinie pasażerskiej podczas startu, lądowania lub w określonym momencie w trakcie lotu. W takim przypadku trudno domniemywać, że potencjalny klient wybrałby określonego przewoźnika lotniczego w nadziei na słuchanie muzyki w określonych odcinkach czasowych lotu, ponieważ istotne kryteria wyboru lotu są inne, takie jak cena, godzina i czas trwania lotu, usługi takie jak przewóz bagażu, szybkie wejście na pokład, catering, produkty oferowane na pokładzie itd.
- 16 Sąd odsyłający powołuje się następnie w tym względzie na wyrok z dnia 15 marca 2012 r., SCF, C-135/10, pkt 97–101, utrzymując w odniesieniu do niniejszej sprawy, że pasażerowie przewoźnika lotniczego oczekują bezpiecznego, punktualnego i racjonalnie wygodnego przewozu oraz że okoliczność, iż korzystają oni przypadkowo i niezależnie od ich woli ze słuchania niektórych utworów muzycznych odtwarzanych w tle, nie jest w stanie wpłynąć na ich wybór danego przewoźnika lotniczego w porównaniu z innym przewoźnikiem lotniczym. Podsumowując, jeśli chodzi o charakter zarobkowy, sąd odsyłający uważa na wstępie, że nie można uznać, iż występuje on w przypadku nadawania muzyki w tle w całej kabinie samolotu w celu zapewnienia odprężenia w momentach takich jak przed startem lub po lądowaniu. Wskazano natomiast, że charakter zarobkowy jest oczywisty w przypadku ośrodka rehabilitacyjnego, do którego pacjenci udają się na długie okresy oczekiwania i leczenia, oraz że rozpowszechnianie określonych programów telewizyjnych zapewnia im większy komfort (wyrok z dnia 31 maja 2016 r., Reha Training, C-117/15, pkt 63).
- 17 Curtea de Apel uważa natomiast, że inne elementy istotne z punktu widzenia orzecznictwa Trybunału [istnienie nowej publiczności, wystarczająco dużej w stosunku do kryterium *de minimis* (zob. także wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., Svensson, C-466/12, pkt 21), jak również zamiar udostępnienia tej publiczności treści muzycznych] wydają się występować w niniejszej sprawie i tym niemniej uważa on za użyteczne, aby zostały one również poddane analizie Trybunału przy dokonywaniu całościowej oceny pierwszego z zadanych pytań.

- 18 Co się tyczy interpretacji UCMR– ADA, zgodnie z którą kryterium charakteru zarobkowego jest istotne tylko w przypadku praw pokrewnych, a nie w przypadku prawa autorskiego, sąd odsyłający powołuje się na orzecznictwo Trybunału [(wyroki: z dnia 7 grudnia 2006 r., SGAE, C-306/05; z dnia 15 marca 2012 r., SCF, C-135/10, pkt 88, 89; a także z dnia 15 marca 2012 r., Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, pkt 36], zauważając, że kryterium charakteru zarobkowego jest istotne dla oceny publicznego udostępniania zarówno w przypadku prawa autorskiego, jak i w przypadku praw pokrewnych, i to *a fortiori*.
- 19 Sąd odsyłający zauważa, że prawo do zezwalania lub zabrania jest uregulowane w niemal identyczny sposób w dyrektywie o prawie autorskim w przypadku prawa autorskiego (art. 3 ust. 1) i w przypadku praw pokrewnych (art. 3 ust. 2) oraz że w związku z tym wykładnia, zgodnie z którą kryterium charakteru zarobkowego powinno mieć podobne znaczenie przy ocenie publicznego udostępniania, również w przypadku prawa autorskiego, wydaje się bardziej uzasadniona. Niuans wynikający z rozważań przedstawionych w wyżej wymienionych orzeczeniach, z których wynikałoby, że w przypadku praw pokrewnych większe znaczenie może zostać przypisane charakterowi zarobkowemu, zostanie poddany ocenie Trybunału w niniejszej sprawie.
- 20 W odniesieniu do standardu dowodu, jaki należy stosować przy ocenie, czy doszło do udostępnienia utworu muzycznego jako muzyki tła, praktyka sądów krajowych jest taka, że w zakresie, w jakim podmiot prowadzący daną działalność gospodarczą lub zarządzający środkiem transportu jest wymieniony w metodach uzgodnionych między organizacjami zbiorowego zarządzania a stowarzyszeniami użytkowników, istnieje wrzuszalne domniemanie, że w danym miejscu utwory chronione prawem autorskim są publicznie udostępniane. Należy wziąć pod uwagę okoliczność, że zgodnie z art. 131² ust. 2 ustawy nr 8/1996 metody te są skuteczne wobec wszystkich użytkowników sektora, w odniesieniu do którego zostały one wynegocjowane. Domniemanie to opiera się również na względach praktycznych, ponieważ organizacje zbiorowego zarządzania nie są zasadniczo w stanie kontrolować systematycznie wszystkich miejsc, w których mogłoby dochodzić do czynności korzystania z utworów twórczości intelektualnej.
- 21 Z drugiej strony w praktyce sądowej wymagany standard dowodu jest oceniany w różny sposób i istnieją trzy linie orzecznicze. Sąd odsyłający uważa, że prawidłowe są: 1) linia orzecznicza, zgodnie z którą domniemanie zostaje obalone w przypadku istnienia istotnych i wiarygodnych argumentów obrony, zważywszy, że ciężar udowodnienia, iż w konkretnym przypadku miały miejsce czynności wykorzystania, spoczywa na organizacji zbiorowego zarządzania; oraz 2) linia orzecznicza, zgodnie z którą domniemanie wykorzystania wynikające z istnienia systemów nagłośnienia znajduje potwierdzenie jedynie w obecności innych dowodów (dokumentów wydanych przez organy certyfikujące, uznania w części przez stronę itp.).

- 22 Curtea de Apel zauważa ponadto, że zgodnie z motywem 18 dyrektywy o prawie autorskim dyrektywa ta nie narusza przepisów obowiązujących w państwach członkowskich dotyczących metod administrowania prawami, podkreśla jednak, że szczególne cechy krajowego systemu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, takie jak metody ryczałtowe stosowane w Rumunii, nie mogą zmieniać jednolitej wykładni i jednolitego stosowania przepisów art. 3 dyrektywy o prawie autorskim. Podstawowy cel tej dyrektywy, polegający na harmonizacji przepisów krajowych dotyczących treści prawnej prawa autorskiego w celu zapewnienia pewności prawa, byłby zagrożony, gdyby nie przyjęto spójnej i jednolitej wykładni tego, co stanowi, a co nie stanowi publicznego udostępniania.
- 23 Istotne i kwestionowane okoliczności faktyczne stanowią zatem przedmiot dowodu, a jeśli UCMR – ADA utrzymuje, że w samolotach, w odniesieniu do których Blue Air nie posiadała żadnej licencji, miały miejsce czynności publicznego udostępniania, powinna ona udowodnić istnienie takich czynności. W tym względzie odsyła się do pkt 7 metod ustalania wynagrodzeń. Samo uwzględnienie twierdzeń strony powodowej przekształciłoby wynagrodzenia należne twórcom w rzeczywisty podatek należny z tego tylko powodu, że istnieje środek transportu wyposażony w zwykłe i obowiązkowe urządzenia techniczne. Taka kwalifikacja prawna oddaliłaby prawo autorskie i wynagrodzenie należne z tytułu korzystania z utworów twórczości intelektualnej od ich celów.
- 24 Zdaniem sądu odsyłającego odpowiedź na pytania drugie i trzecie powinna być przecząca. Curtea de Apel stwierdza, że wyposażenie samolotów Blue Air w systemy nagłośnienia, a nawet w systemy oprogramowania umożliwiające udostępnianie muzyki w tle w całej kabinie pasażerskiej – nie z indywidualnej inicjatywy pasażerów, lecz w następstwie decyzji załogi – nie może być utożsamiane z czynnością publicznego udostępniania i nie może stanowić wystarczającej podstawy do przyjęcia wzruszalnego domniemania publicznego udostępniania utworów muzycznych na pokładzie danego samolotu, jeżeli brak jest innych spójnych i przekonujących dowodów i wskazówek potwierdzających istnienie takich czynności udostępniania.